

NÉSTOR BAYONA | Pianista. Presenta 'La música i la paraula'

“La música ha estat des de sempre, i no se sap com, una medicina per a l'ànima”

El pianista i director Néstor Bayona va tornar a casa seua, a Lleida, per presentar *La música i la paraula*, un programa fora del format clàssic, que combinà la música de solista, d'òpera i de cambra, amb relats i històries de diferents autors. El públic va poder escoltar la música de les obres més íntimes i desconegudes per a piano sol de Granados, unides amb l'obra de Janáček *En la Boira*, a l'igual que fragments de *L'anell del Nibelung* de Wagner i el segon trio de Xostakóvitx.

FOTO: Jordi Pifarré Monné

Com va néixer 'La música i la paraula'?

Volíem crear una proposta diferent. Fer música de cambra combinada amb un repertori heterogeni i amb una estructura *in crescendo*: començar amb un solo i acabar amb un concert de cambra.

Vostè és el coordinador?

Sí. La idea és oferir un conjunt d'obres amb sonoritats diferents, perquè crec que el públic en gaudirà potser més que si es tractés de peces només de piano: comença amb un Granados poc conegut, continua amb una peça de Janáček, i la segona part comença amb el trio de Xostakóvitx, compost durant la Segona Guerra Mundial, amb con-

notacions més pessimistes... és molt intens. Acabem amb Mozart per pujar la moral (somriu).

Hi ha poemes intercalats.

...relacionats amb les peces. D'aquí el títol *La música i la paraula*.

A Lleida i a Barcelona són els primers llocs que s'interpreta?

És el primer cop que el fem concebut amb aquest ordre i combinat amb poesia. Jo l'havia tocat per se-

parat. Formant un tot cohesionat,

aquestes seran les dues primeres actuacions.

Està afincat a Berlin, de fa anys, però sempre torna.

Hi tinc la família, les arrels i crec que l'Auditori és un lloc perfecte, amb una boníssima acústica, per interpretar música.

Vostè coneix de primera mà la cultura musical que hi ha a Europa. Com la veu a casa nostra?

Hem de pensar que sempre es pot millorar, però tinc companys que treballen aquí, en l'àmbit de l'educació i estan fent coses molt positives. Encara hi ha molta feina a fer, però. Cal crear un vincle entre les arts i l'escola.

L'art és una eina per fer-nos més persones.

Des de l'antiguitat ja es diu: la música és el mitjà més directe per a canviar l'estat d'ànim d'una persona... i no se sap com, però és una medicina.

A Lleida hi tinc la família, les arrels, és casa meva; sempre és un luxe interpretar música a l'excel·lent Auditori